

SUCCES ÎN UPELE EUROPENE DE FOTBAL !

SPORT

SEPTEMBRIE 1970

17

GUADALAJARA OBLIGĂ...

U.A. - IUL 2-0 PETESCU, POJONI ȘI BIRĂU pe urmele lui LIBARDI

Foto: Aurel DULA

ÎN ACEST NUMĂR

- **ATLETISM** - Asaltul recordurilor continuă (pag. 6-7)
- **RUGBI** - A ÎNCEPUT DUELUL BUCUREȘTI - PROVINCIE (pag. 16-17)

REVISTĂ
ILUSTRATĂ
BILUNARĂ
EDITATĂ DE
CONSILIUL
NAȚIONAL
PENTRU
EDUCAȚIE
FIZICĂ ȘI SPORT
DIN
REPUBLICA
SOCIALISTĂ
ROMÂNIA

Redactor șef:
MIRCEA COȘEA

Secretar general
de redacție:
DIMITRIE
CALLIMACHI

Prezentarea artistică
MIRCEA PATRICHI

Prezentarea tehnică
GHEORGHE DEDIU

Redacția și administrația:
str. Vasile Conta 16,
București-22, Sectorul 1.
Telefoane:
11-91-13 și 11-10-05.
Abonamentele se fac
la toată oficiile poștale
din țară, iar în încercări
și instituții
prin difuzorii voluntari.
Costul abonamentului:
3 luni — 15 lei;
6 luni — 30 de lei;
1 an — 60 de lei.

Revista se tipărește
la Combinatul Poligrafic
«Casa Școlii».

43 806

A G E N D A

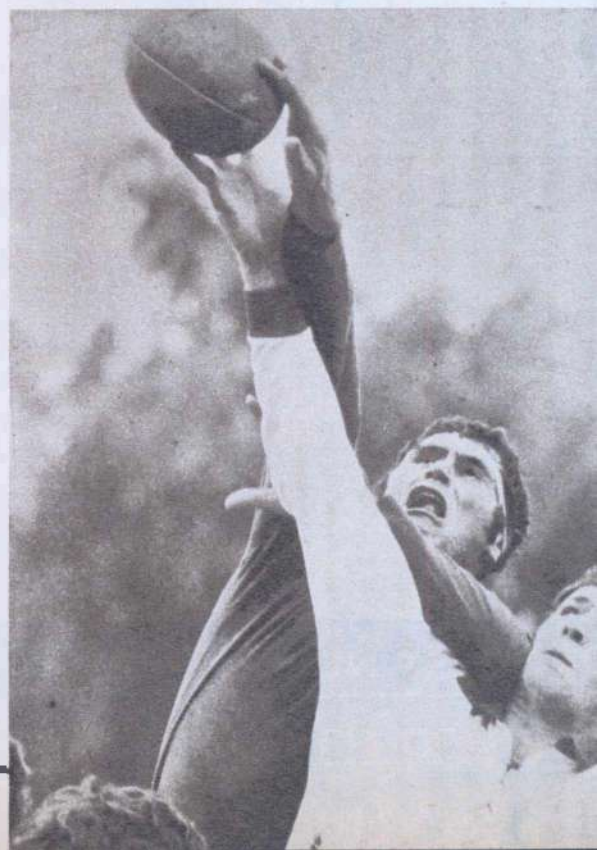
20 DE ECHIBE de oină, din tot atâtea județe ale țării, care au mers din victorie în victorie în etapele anterioare ale competiției, și-au disputat înfietatea timp de trei zile la București, pentru cucerirea «Cupei U.T.C.» și a titlului de campioană a satelor. Echipa Biruința-Gherăiești din județul Neamț (în fotografie), a obținut această performanță. Instructurului și în același timp căpitanul echipei, Eugen Cocuț (al treilea din rândul de jos), i s-a atribuit trofeul pentru cel mai tehnic jucător al finalei.

CUPA CAMPIONILOR EUROPENI la orizont! De altfel, pentru echipele de fotbal «Levski-Spartak» din Sofia și «Austria» din Viena emoțiile au și început, deoarece trebuie să joace între ele pentru calificarea în primul tur al C.C.E. Iată o fază din prima lor întâlnire, disputată la Sofia și câștigată cu 3-1 de către fotbalistii bulgari. Portarul austriac Schneider reține balonul cu o fracțiune de secundă înainte ca atacantul bulgar Panov să șuteze.

33 DE CONCURRENTE din 17 țări și-au disputat medaliile concursului de floretă al Universiadei de la Torino. După o luptă dramatică, în care pentru stabilirea finalistelor a fost nevoie și de un baraj, reprezentanta noastră Ecaterina Iencic-Stahl (în imagine) a obținut medalia de argint. Titlul a fost cucerit de către sportiva maghiară Agnes Simoffy.

PUTERNICUL XV din Tarbes a confirmat, în cadrul turneului întreprins în România, clasa rugbiului francez, întrecând echipele noastre Dinamo și Farul. În fotografie vă înfățișăm un aspect din partida Tarbes — Dinamo (12-6): un spectaculos duel la o margine, la care participă Dărăban (stinga) și Vigneaux.

DOUĂ GENERATII...

Peronul Gării de Nord. Lume multă, multă de tot. Unii urcă în trenuri. Alții coboară. Mai sînt însă și unii care fac... excepție. E vorba de cei care așteaptă. Printre aceștia îi întâlnim și pe oamenii mini-reportajului nostru. Sînt... seniorii. Seniorii care-i așteaptă cu flori pe frații lor mai mici — juniorii. Juniorii care în sala de sporturi din localitatea suedeză Huskvarna, la prima ediție a campionatelor europene de lupte greco-romane și libere, rezervată categoriei lor de vîrstă, au cucerit două medalii de aur, una de argint și patru de bronz...

Sosește și trenul nostru. Juniorii coboară din vagon direct în bratele seniorilor. Două generații se îmbrățișează. Le despart anii, le apropie valoarea. Valoarea prin care s-a consacrat, în ultimii 15 ani, sportul luptelor din România pe meridianele lumii, în galele internaționale, europene, mondiale și olimpice...

Fostul campion mondial de la Tampere, antrenorul Ion **CERNEA**, zîmbește: «N-am

fost nici primul, nici ultimul. I-am avut înaintea mea pe Dumitru Pîrvulescu, pe Valeriu Bularcă. După mine — pe Simion Popescu, pe Ion Baci, pe Gheorghe Berceanu. Iar acum coboară din tren bobocii, strălucind de aur, argint și bronz!»

Antrenorul emerit Ion **CORNEANU** zîmbește și el: «Cu asemenea juniori nu am nici o grijă. Ei reprezintă cu adevărat o rezervă de mare preț a seniorilor!»

Secretarul general al federației de lupte, **Gheorghe IACOBINI**, este al treilea căruia îi surprindem zîmbetul: «Sînt fericit! De ce n-aș recunoaște?! În sfîrșit, s-au întors cu aur și greco-romanele, și liberele! Și voi fi și mai fericit cînd vor face aceeași ispravă seniorii!»

Vicepreședintele federației și conducătorul delegației de juniori, **Pius COVACI**, este singurul care nu zîmbește: «Ne-am fi putut întoarce cu mai multe medalii...»

H.C.

TENISMENII VEST-GERMANI n-au rezistat cimentului din Cleveland! N-au rezistat nici... rachetele lor, după cum vedem în fotografia de sus, care-l surprinde pe Wilhelm Bungert în postura inedită de a fi rămas «dezarmat», după un drive ce se voia deosebit de percutant. Echipa S.U.A. cîștigă detașat finala «Cupei Davis» (5—0), mai categoric decît anul trecut, cînd jucătorii noștri — Tiriac și Năstase — opuseră o rezistență mult mai dîră, concretizată prin scoruri strînse în fiecare din cele cinci partide. În imaginea de jos: unul dintre artizanii victoriei americane, cunoscutul tenismen de culoare Arthur Ashe, care cu această ocazie a spus «adios» întrecerilor pentru septuagenara «Salată de argin».

În fotografie: Francisc **GYARMATI** (antrenorul lui Suba), Ladislau **BANDI** (arbitru internațional), dr. Traian **OANCEA** (medicul lotului), Marcel **VLAD** (luptător de greco-romane), Vasile **IORGA** (medaliant cu bronz la c.m. de libere de la Edmonton), Ion **CORNEANU** (antrenor emerit), Ion **LEFTER** (antrenor), Gheorghe **DOBĂRĂNEL** (junior din echipa de libere), Ionică **FISCUTEANU** (luptător de greco-romane), Pius **COVACI** (vicepreședintele F.R.L. și conducătorul delegației), Adrian **POPA** (medalie de bronz la c.e. de greco-romane de la Huskvarna), Constantin **SECELEANU** (arbitru), Marin **PIR-CĂLABU** (medalie de bronz la «liberele» de la Huskvarna), Vasile **CONSTANTINESCU** (antrenorul lui Pircălabu), Nicolae **MANEA** (din

echipa de greco-romane seniori), Stelian **POPESCU** (medalie de aur la «liberele» de la Huskvarna), Vasile **PĂTRAȘCU** (antrenorul lui Popescu), Ion **CRÎSNIC** (antrenorul federal pentru «libere»), Pino **JUGUNOVSKI** (arbitru), Gheorghe **IACOBINI** (secretarul general al F.R.L.), Ion **BĂTRÎN** (antrenor), Traian **STOIAN** (luptător de «libere»), Virgil **NICOLAE** (luptător de greco-romane). Stînd jos: Mihai **BOȚILĂ** (medalie de aur la greco-romanele de la Huskvarna), Ion **CERNEA** (antrenor, fost campion mondial), Andrei **SUBA** (medalie de bronz la «liberele» de la Huskvarna). Din imagine lipsește Alexandru **SZABO** (medalie de bronz la greco-romanele de la Huskvarna). absent în momentul declanșării.

TOALETA BAZELOR SPORTIVE ÎNAINTE DE START!

Au mai rămas doar câteva zile până la marele start în noul an școlar, eveniment așteptat cu nerăbdare, dar și cu justificate emoții de întregul tineret al patriei. Pretutindeni, în țară, apropierea reintâlnirii elevilor cu școala, cu profesorii, a reprezentat pentru organele de resort un puternic stimul în a urgenta lucrările de finisare a zeci și zeci de noi clădiri destinate învățămîntului. Este darul pe care partidul și guvernul nostru îl fac tinerelor vîrstare ale țării, cu prilejul fiecărui început de an școlar.

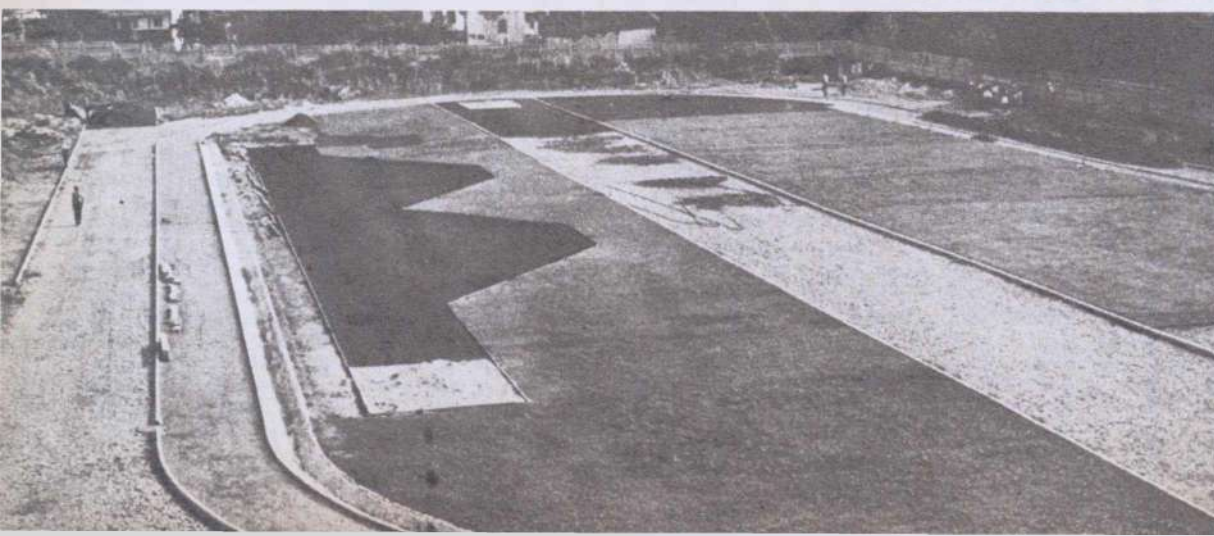
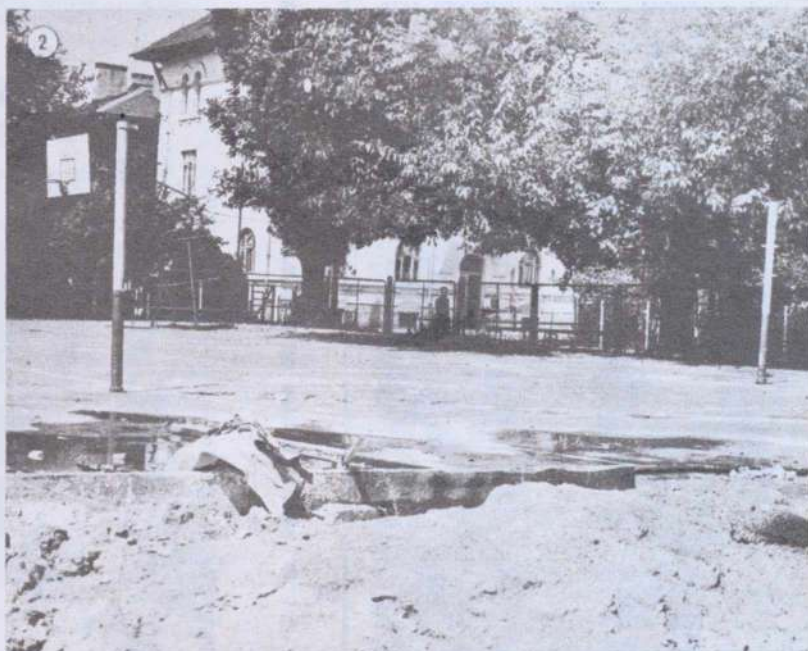
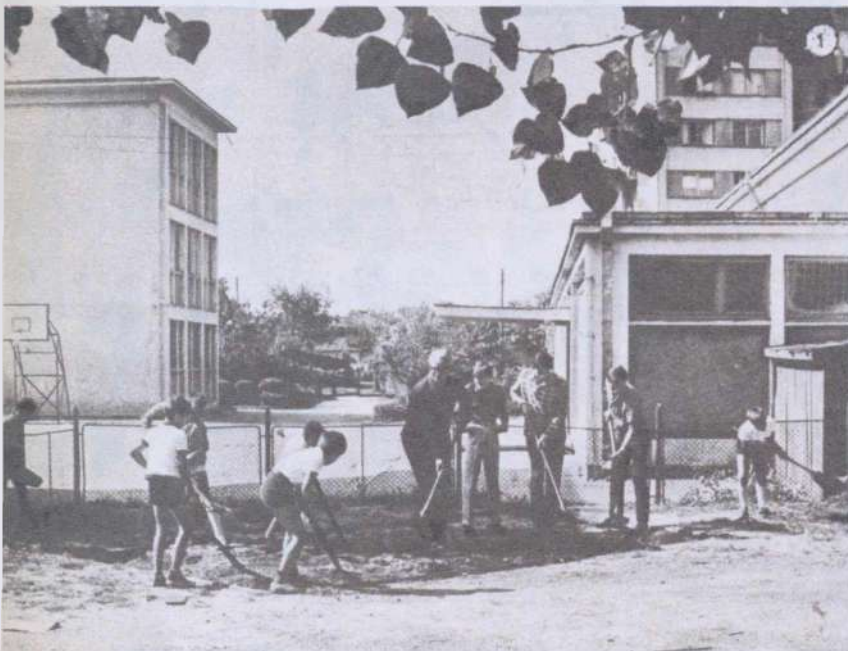
Alături de clădirile noi, toate celelalte școli și licee, cu «palmares» mai mult sau mai puțin bogate, au îmbrăcat și ele haina sărbătorească de un alb imaculat și sînt gata să-și primească pe noii și pe mai vechii

lor prieteni.

Dar nu numai clasele, laboratoarele și amfiteatrele sînt pregătite pentru întimpina sărbătorește eveniment ce-l constituie începerea noului an școlar. O atenție nu mai puțin laudabilă a fost acordată și punerii la punct a instalațiilor și terenurilor de sport. Și faptul l-am constatat făcînd cu aparatul de fotografiat un raid pe la cîte școli din Capitală.

Cum este și firesc, în raidul nostru am găsit, în genere, lucruri bune, dar și unele aspecte neplăcute, pe care le sesizăm, prin text și imagini, dorința ca, odată semnalate, ele să poată fi remediate în scurtul răstimp care a mai rămas pînă la primul sunet de clopoțel.

La Liceul nr. 32, de pe bulevard

La Cîmpulung Muscel

...ca nicîieri în țară, fiecărui locuitor îi reamintim că în țară, pe o suprafață de aproximativ 4 metri pătrați de bază sportivă, se desfășoară cel peste 100 de mii de metri pătrați, în majoritatea afectată atletismului. Deci, mai presus de orice altă disciplină, atletismul! În fotografie alăturată este redat un fragment din acest ocean al atletismului: stadionul de atletism din incinta Liceului de atletism (primul și, deocamdată, singurul liceu din țară, cu acest profil). Pe acest stadion, cu numeroase piste și sectoare de aruncări și sărituri, este trasată și o pistă de rumeguș (nici în țară), care face posibilă alergarea în liber și în timpul iernii. În concepția cîmpurilor, spre înalte performanțe în atletism trebuie pornit la drum de la baza materială. Prima condiție a fost asigurată. O așteptăm pe a doua — rezultatele (Liceul de atletism), și concluzia: victoriei pe plan național și internațional!

Mai, neobositul profesor de educație fizică Ștefan Bujor a mobilizat câteva zeci de copii din cartier, cu care a împințit cei 1 400 metri patrați pe teren, afectați activităților sportive. La groapa de săritură în înălțime (foto 1), la groapa de săritură în lungime, la sectorul de aruncări, la cele două terenuri de volei, la terenul de handbal, copiii au lucrat neobosiți cu sapele, cu greblele și cu... măturile. Elevul care își luase sarcina de a lega clasele la coșurile de baschet nu a mai avut răbdare să i se aducă scara pentru a începe «operația», cățărându-se la «locul de muncă» prin... mijloace proprii. Noi l-am fotografiat, însă profesorul Ștefan Bujor, cind l-a văzut, l-a admonestat părintește. Temerarul cățărător a revenit pe pământ cu ajutorul scării.

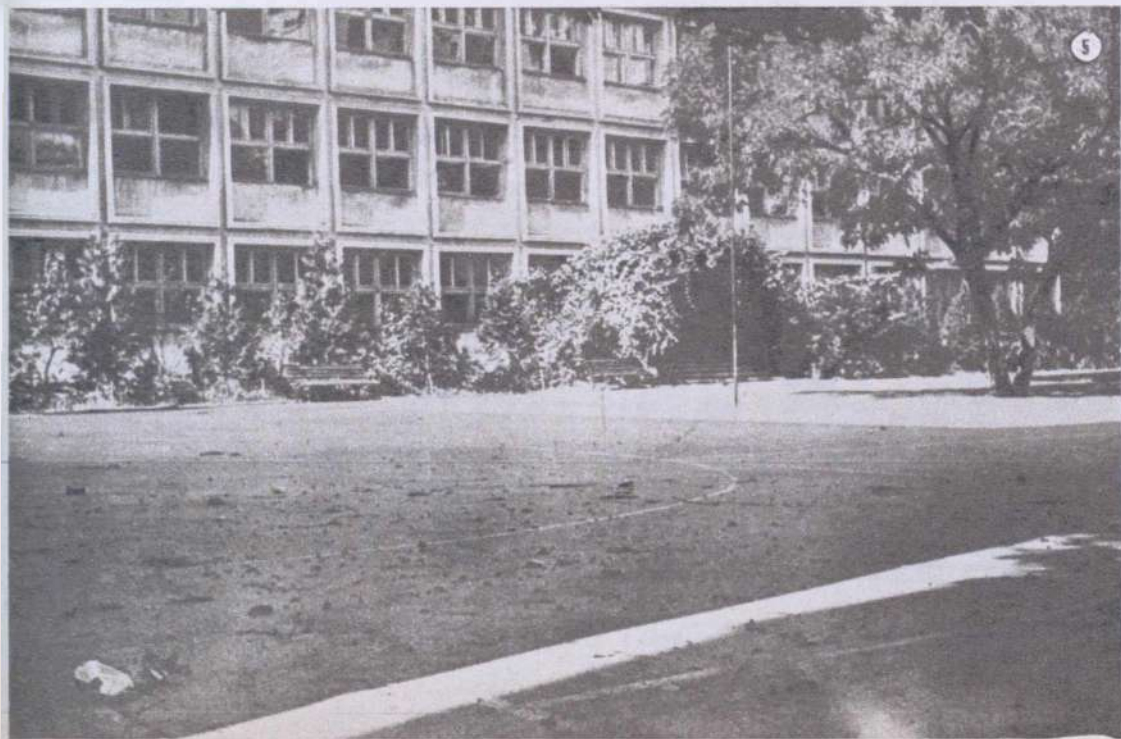
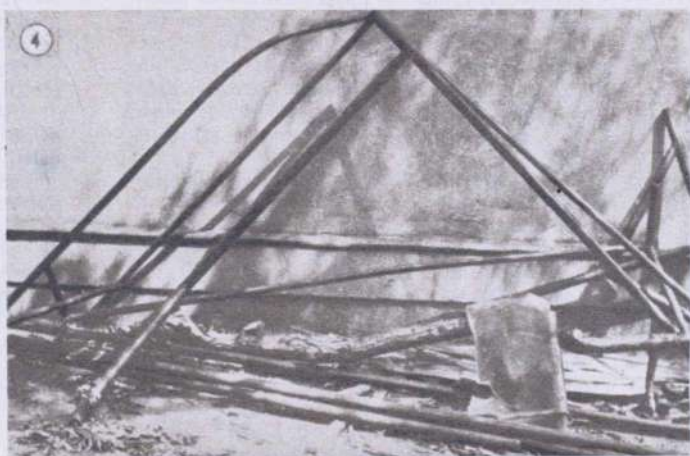
La Liceul Aurel Vlaicu, pe terenurile de volei (foto 2) au fost depozitate materialele provenite de la renovarea iceului. Administrația școlii ne-a asigurat, însă, că pînă la 10 septembrie, o dată cu închiderea șantierului, baza sportivă va fi degajată de moloz, astfel ca elevii să-și poată începe în condiții optime activitatea sportivă.

Un aspect neplăcut l-am întilnit la Școala generală «Dumitru Petrescu», din cartierul Grivita roșie. Pe terenul de sport un grup de copii juca baschet, cu toată convingerea că... aruncă mingea la coș. Coșul însă era la... coș (foto 3), după cum am aflat, încă **DIN TRIMESTRUL DOI AL ANULUI TRECUT**. Și tot la «coș» stăteau aruncate și barele care constituiseră cindva porțile de handbal instalate pe terenul afectat activităților sportive din incinta școlii (foto 4).

Este interesant de arătat că această situație inadmisibilă o întilnim la o școală al cărei **DIRECTOR** (Adam Căliman) este **PROFESOR DE... EDUCAȚIE FIZICĂ**. Ne întrebăm cum își desfășoară activitatea ceilalți **PATRU** profesori de educație fizică ai școlii (Emilia Rigard, Florica Stănescu, Ștefania Găină și Ion Peteu) și, mai ales, cum pot activa studenții de la **I.E.F.S.**, care își fac practica pedagogică tocmai aici?

Terenul de sport de la Școala generală nr. 5 l-am găsit în întregime asfaltat și tot în întregime... nemăturat (foto 5). Avem convingerea că pînă la începerea cursurilor, curățenia din clase și de pe culoare se va extinde și asupra bazei sportive a școlii.

ȘTEF

PUTIA CU scrisori

MIHAI VOICU — Pitești. Se spune că gindurile triste trec o dată cu noaptea. Sintem siguri că și supărările pe care vi le-au provocat fotbalisții dumneavoastră preferați, dinamoviștii bucureșteni, au trecut o dată cu vacanța fotbalistică. Poate că în această ediție a campionatului, Lucescu, Dumitrache și compania se vor gândi și la suporterii lor, care îi vor... campioni. Nu pierdeți speranța. După cum s-a putut vedea, în campionatul nostru orice este posibil.

VICTOR BABIUC — Răcăciuni, **DANILĂ NEDELCU** — Sopotul-vechi. Pentru programele de inviorare, ca și pentru celelalte probleme de specialitate legate de educația fizică, vă sfătuim să vă adresați revistei «Educație fizică și sport» a cărei adresă este următoarea: București, str. Episcopiei nr. 9, sector 1. Specialiștii redacției vă vor răspunde amănunțit la toate solicitările dv.

ȘTEFAN POP — Reșița. La Jocurile Olimpice de la Tokio, luptătorul Valeriu Bularca a cucerit medalia de argint la categoria 70 kg. Pentru a ajunge pe cea de a doua treaptă a podiumului olimpic el a obținut următoarele rezultate: meci egal cu E. Tapio (Finlanda), l-a întrecut la puncte pe Ik Jong Kim (Coreea de Sud), l-a învins prin tuș pe J. Burke (S.U.A.), a câștigat la puncte la B. Jonsson (Suedia) și a făcut meci egal cu Kazim Ayvaz (Turcia), câștigătorul medaliei de aur.

ION BARBU — Galați. 1) Titlul de campioană la fotbal în anul 1950 a fost câștigat de echipa U.T.A. 2) În ediția 1958/59 a C.C.E., țara noastră a fost reprezentată de Petrolul Ploiești. Fotbalisții petroliști au fost eliminați în primul tur al competiției, după trei meciuri: Aue, Wismut Karl Marx Stadt — Petrolul 4-2; Ploiești, Petrolul — Wismut 2-0; Kiev, Wismut — Petrolul 4-0.

PETRE ONICIU — Brașov. Ne pare foarte rău că nu vă putem ajuta, dar noi nu ne ocupăm cu procurarea materialelor sportive și, deci, nu vă putem «face roșu» de rachetele de tenis solicitate. Vă dăm, însă, un sfat: încercați să jucați cu rachetele noastre, fabricate la Reghin. Sint foarte bune, mai ales că nu credem că vă pregătiți pentru turneul de la... Wimbledon.

ION AILENI — Timișoara. 1) în viitor să nu mai faceți pariuri. Ați pierdut cele... 25 de prăjituri. Gimnasta cehoslovacă Vera Ceaslavșka nu este în vîrstă de «aproape 40 de ani». A împlinit abia 28, la 3 mai. 2) Nu intenționăm să facem concurență Revistei de șah. Așa că...

SANDA PANAIT — Craiova. La Jocurile Olimpice, conform regulamentelor federațiilor internaționale interesate, participarea femeilor este admisă la următoarele sporturi: atletism, caiac, scrimă, gimnastică, natație, patinaj artistic și viteză, schi, călărie, tir, tir cu arcul, volei și iahting. În legătură cu limitele de vîrstă ale participanților la J.O., nici o grijă. Comitetul Internațional Olimpic nu a stabilit nimic în această privință.

Petrus

CAMPIONATELE DE ATLETISM ALE SENIORILOR

DETALII DIN PANORAMĂ

Finala la 100 m plat fete, câștigată de Valeria BUFANU (specialistă la 100 mg), în dauna Marianeî Goth. Performanța: 11,8 (așadar, Valeria Bufanu are viteză, deși un... specialist prelindea că succesele ei la garduri sînt datorate exclusiv perfecționării ritmului).

Ediția '70 a campionatelor republicane de atletism ale seniorilor a fost frumoasă, interesantă și — oarecum — promițătoare, deși:

a) recordul Liei Manoliu la disc (59,48 m) și cel al lui Dinu Piștalu la prăjină (5,07 m) — viu aplaudate — reprezintă performanțe care, la ora actuală, nu vizează «podiumul mondial»;

b) la unele probe (...destule, ca să le mai înșirăm!) rezultatele continuă să alimenteze doar «memoria» secretariatului de concurs și pe cea a statisticienilor și — din păcate — să nu facă obiectul unor studii aprofundate cu țeluri strict practice în tematica conducerii federației de specialitate, a antrenorilor, a cabinetelor metodice, a centrului de cercetări științifice în domeniul educației fizice și a sportului (mai ales cel de performanță);

c) la unele probe pronosticurile pot fi infirmate numai în urma unor — doamne ferește! — accidente (la lungime — Viorica Viscopoleanu; la înălțime — Cornelia Popescu; la greutate — Ana Sălăjan; la 100 mg — Valeria Bufanu; la 800 m — Ileana Silai; la 100 m și 200 m — Mariana Goth; la 3 000 m obstacole — Gheorghe Cefan; la 100 m și 200 m — Gheorghe Zamfirescu; la 5 000 m și 10 000 m — Nicolae Mustață; la ciocan — Gheorghe Costache; la înălțime — Șerban Ioan; la 110 mg — Nicolae Perta; la marș — Leonida Caraliosifoglu...)

d) ...etc. etc. (unii atleți s-au înscris pe foile de concurs, au fost anunțați prin megafone și, totuși, s-au răzgîndit!; angrenajul arbitrajelor a scîrțit

pe alocuri, de pildă la 5 000 m, unde Ion Iegher, fiind... gratificat cu un cur în plus, s-a prăbușit de pe locul 6 pe locul 16!).

Ediția '70 a «naționalelor» a fost, totuși, frumoasă, interesantă și — oarecum — promițătoare, pentru că:

a) a oferit o evoluție de-a dreptul admirabilă la disc-femei: Lia Manoliu, la vîrsta ei (să ne ierși, dragă Lia, dar noi te felicităm din toată inima!), cu nici mai mult, nici mai puțin decît CINCI participări la Jocurile Olimpice (un loc VI, un loc IX, un loc III, un loc III, un loc I), nu se descurajează după înfrîngerea de la Balcaniadă și reușește un nou record național; Lia Manoliu a fost — dacă vreiți, stimați cititori, și o afirmăm fără exagerare și fără a diminua meritele altor atleți — apogeul ediției!

b) ne-a dovedit că tradiția atletică a Clujului a început să răspundă «prezent»: Valentin Jurcă a câștigat lungimea (învingîndu-i pe cei doi favoriți — clujeanul Vasile Sărucan și bucureșteanul Mihai Zaharia); prin ultimul schimb — Ana Iacob —, ștafeta de 4 x 400 m a C.S.M. a refăcut handicapul de zeci de metri și a trecut de pe locul trei pe primul;

c) a pus în scenă o serie de dueluri: Lia Manoliu — Olimpia Cataramă la disc, Mariana Goth — Valeria Bufanu (ultima devenind campioană, prima fiind accidentată la genunchiul stîng, traumă care a cîntărit cîteva zecimi de secundă), Carol Corbu — Șerban Ciochină la triplusalt (singurii noștri atleți care fac polemică doar în cifre, pentru că nu-și

vorbesc, deși sînt pregătiți de același antrenor, profesorul Baruch Elias), Dinu Piștalu — Petre Astafei la prăjină, și — ca să glumim — Viorica Viscopoleanu — NIMENI, Ileana Silai — NIMENI, Gheorghe Cefan — NIMENI, la lungime, la 800 m și la 3 000 m obstacole;

d) clujeanul Adalbert Darvaș a știut să speculeze greșeala lui Gheorghe Zamfirescu (acesta din urmă a ridicat brațele în sus, ca învingător, înainte de a ajunge pe linia de sosire), cîștigînd titlul de campion la 100 m plat; Valeria Bufanu, aflînd probabil de incompleta vindecare a Marianeî Goth, nu a fost sentimentală și a mers «la cîștig» în finala sutei de metri plat;

e) ștafeta de juniori (deși a concurat H.C.) a realizat 40,5 (performanță de valoare internațională), în ajunul «europenelor» de la Paris;

f) Mariana Filip, în ultimul ei an de juniorat, a stabilit un nou record la 400 m — 53,7 (la o zecime de cel de senioare, deținut de Ileana Silai), dovedind că «lucrul tare» de la Roman, Impus de antrenorul emerit Olimpiu Constantinescu-Nehoi nu l-a dăunat (nu facem aluzii la estomparea Elisabetei Baciu sau la Impusul prematur al junioarei mici Eleonora Monoranu).

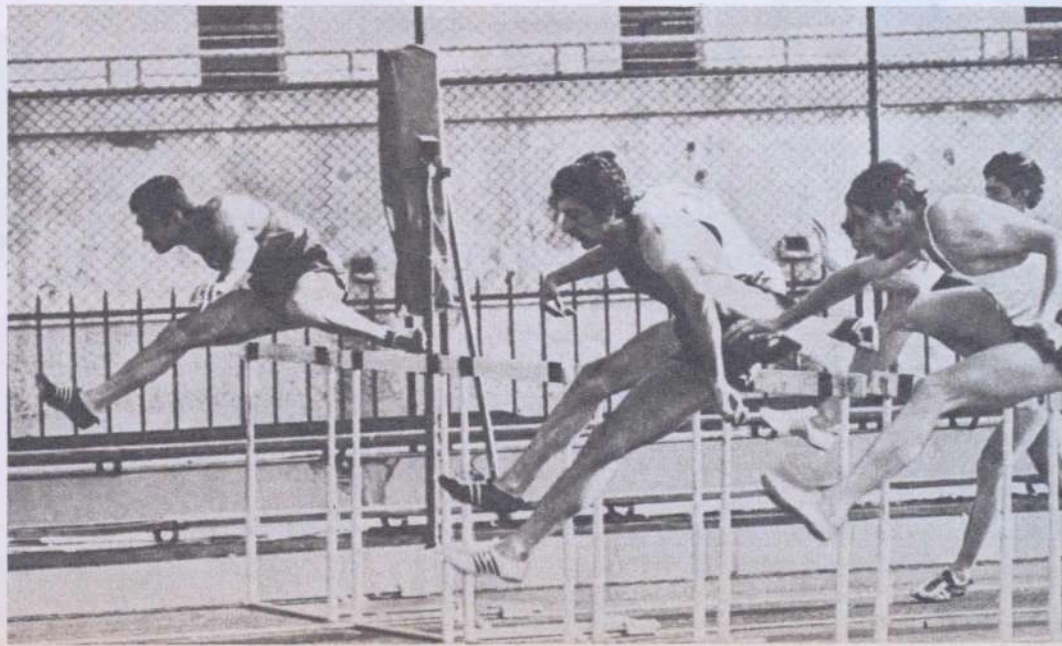
Și, acum, să așteptăm «internaționalele» de la București și «europenele» de juniori de la Paris. Doar cîteva zile!

Horia CRISTEA

Viorica VISCOPOLEANU, cu 6,38 m, obține al zecelea tricou de campioană la săritura în lungime.

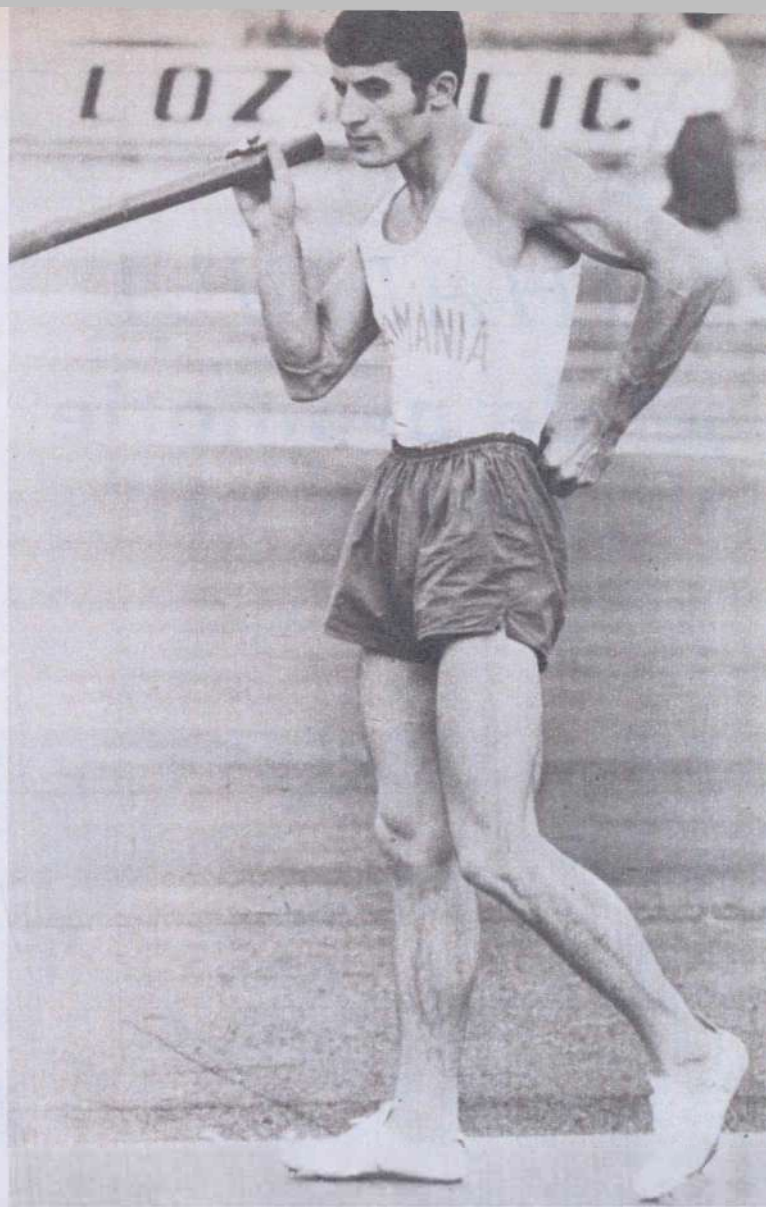

Finala la 110 m garduri. De la dreapta spre stînga: Dan Hidioșanu (locul III — 14,4), Nicolae PERTA (locul I — 14,1), Viorel SUCIU (locul II — 14,3).

Carol CORBU — 16,68 m la triplusalt, dintr-o neatenție tehnică, altfel putea fi aproape de 17,00 m!

Dinu PIȘTALU — 5,07 m la săritura cu prăjina, nou record (vechiul record, care-i aparținea, era de 5,04 m).

Ileana SILAI, în proba de 800 m, după 600 de metri. Unde-i sînt partenererele? Ileana Silai (într-o cursă... solitară): 2 : 04,6. A doua clasată — Claudia Iacob — 2 : 10,2.

SANDU MIHALCEA

șef de promoție al „noului val“

Aminteam în numărul trecut că una din etapele de verificare a băieților noștri, care candidează la un loc în echipa ce ne va reprezenta

la «Campionatele europene de box pentru juniori și tineret», va fi «Criteriul tineretului». Acum, cind acest prim... hop spre titularizare a fost

Alexandru Mihălcea (stînga), revelația «Criteriului» de la Galați, atacă cu lovituri precise și deosebit de puternice.

trecut la Galați, se cuvine să adresăm, mai întâi, felicitări organizatorilor — Ziarului «Munca» și F.R. Box, precum și forurilor sportive gălățene — pentru condițiile optime create acestei competiții, aflată la cea de a treia ediție.

Vrînd parcă să dovedească organizatorilor că eforturile lor nu au fost inutile, toți tinerii boxeri invitați la întreceri s-au străduit — și marea lor majoritate au reușit — să fie la înălțime. Îndeosebi boxerii din lotul național, pregătit de antrenorii Gheorghe Bobinaru, Eugen Fűresz și Șerbu Neacșu.

Meciurile celor trei gale disputate la Galați ne-au dovedit că «noul val» dorește să se impună printr-un box tehnic, în totalitate ofensiv, poate chiar... prea ofensiv. Învingătorii «Criteriului», începînd cu «semimusca» Ștefan Boboc și terminînd cu «greu» Dumitru Zelinca, toți, fără excepție, sînt adepții tacticii ofensive. Faptul este lăudabil dacă ne gîndim că boxul este în primul rînd sportul celor curajoși; dacă ne gîndim că tactica ofensivă caracterizează școala românească de box. Dacă ținem seama de faptul că nu numai învingătorii au fost deosebit de agresivi pe tot parcursul meciurilor, ci și adversarii lor, nu ne mai surprinde că trei din cele 11 finale s-au terminat înainte de limită (abandon în prima sau a treia repriză). Pe abocuri unele partide au fost dramatice, tineretea sportivilor și dorința lor de afirmare determinîndu-i să riște mai mult decît ar fi fost necesar. Așa au stat lucrurile în meciurile Dumitru Moraru — Dumitru Mihălcea, Nicolae Cordoș — Ștefan Vitalos și Sandu Tirilă — Gheorghe Coroianu. Au învins cei dinții, după lupte epuizante, în care nu cunoștințele tehnice (sensibil egale), ci pregătirea fizică și-a spus ultimul cuvînt.

Revelația acestei frumoase și utile competiții a fost, fără îndoială, «șoarul» Alexandru Mihălcea care, boxînd în «stil Cușov», și-a învins toți adversarii în meciuri spectaculoase, ade-

Foto: Al. NEDELCU

vărate finale de mari competiții. Să pare că pronosticul antrenorului Gheorghe Bobinaru (Mihălcea medalie de aur la «europenele» de juniori și tineret) publicat în numărul trecut al revistei noastre are garanții serioase.

În general, așa cum spuncam mai sus, boxerii din lot au dat satisfacție. Un singur capitol din pregătirea lor se dovedește a fi, încă, deficitar: apărarea. Se recepționează prea multe lovituri. Ba mai mult sînt boxeri (Ion Hoduț, Sandu Tirilă și chiar cei doi frați Mihălcea) care vor «cu orice preț» să-și doboare adversarii la podea și pentru asta riscă totul, recepționează lovituri a dusea năprasnice. Cîteva sfaturi care să-i mai tempereze ar fi binevenite.

În încheiere, cîteva cuvinte despre trei învinși deosebit de merituos. Este vorba de Ionel Ciocoi (A.S.A.

FILE DIN ISTORIA BOXULUI MONDIAL

XXXV

Petre HENT
și
Paul OCHIALBI

JOE LOUIS ȘI «REVANȘELE»...

Joe Louis a susținut ultimul meci al anului 1939, la 20 septembrie, pe ringul de la «Briggs Stadium» din Detroit. Adversarul său, Bob Pastor, a cedat tot prin k.o., dar numai după ce și-a apărât șansele timp de 11 reprize. Partida aceasta a fost urmărită de aproape 34 000 de spectatori.

De la 22 iunie 1937, data la care a cucerit titlul mondial, Joe Louis și-a învins toți adversarii prin k.o., cu o singură excepție: Tommy Farr,

Am făcut cunoștință pînă acum cu lumea pugilistică antică, cu pionierii boxului modern, cu marii campioni ai ringului de la sfîrșitul secolului XIX, v-am prezentat pe așii careului magic de la începutul secolului nostru. Seria-lul continuă cu momente din cariera celebrului campion mondial Joe Louis.

FILE DIN ISTORIA BOXULUI MONDIAL (XXXV)

care a rezistat 15 reprize, cedînd doar la puncte. De aceea s-a vorbit foarte mult despre performanța unui alt șalanger la titlul mondial, Arturo Godoy care, la 9 februarie 1940, pe ringul de la Madison Square Garden, izbutise și el să termine în picioare cele 15 runduri ale meciului cu Joe Louis. O reclamă bine făcută și declarațiile lui Godoy, care susținea că un nou meci cu Joe ar avea cu siguranță alt rezultat, au făcut ca partida revanșă dintre cei doi rivali să fie așteptată cu mult interes.

Între timp, Joe Louis își mai apărase o dată titlul, învingîndu-l prin knockout în două reprize pe Johny Paychek, la 29 martie. Potrivit obiceiului său de a nu lăsa neonorată nici o provocare, campionul mondial a acceptat revanșa cu Godoy, punîndu-și din nou titlul în joc.

Dacă la prima întîlnire dintre cei doi rivali asistaseră 15.657 de spectatori, în seara de 20 iunie 1940, cînd a avut loc revanșa, în jurul ringului de la «Yankee Stadium» erau aproape 27.000 de oameni. Arturo Godoy avea renumele unui boxer care se bucura de o rezistență fenomenală. În revanșa cu Joe el a mizat totul pe această calitate, atacîndu-l pe Louis chiar cu riscul de a recepționa în plin loviturile «bombardierului negru». Campionul mondial, mult mai tehnic și mai rapid decît adversarul său, a acceptat bucurios tactica de luptă propusă de Godoy, supunîndu-l pe acesta unui tir căruia nici un om nu i-ar fi putut rezista. În primele reprize Arturo a ripostat de nenumărate ori, fără a reuși, însă, lovitura decisivă pe care o căuta riscînd atît de mult. Dar, de la un rund la altul, rezistența lui scădea vîzînd cu ochii și în cea de a opta repriză Godoy s-a lungit la podea, de unde l-a ascultat resemnat pe arbitrul Billy Cavanaugh numărîndu-l: k.o.!

Nici următorul adversar al campionului mondial, Al McCoy, nu a avut mai mult noroc în partida în care l-a înfruntat pe Joe Louis, la 16 decembrie 1940, la Boston. În cea de a cincea repriză, Al McCoy a primit o puternică lovitură la ficat, care și-a făcut efectul abia în pauză: cînd gongul a anunțat rundul șase, Al a rămas țintuit pe scaun, incapabil să reia lupta.

ring magazin

«Buturuga mică răstoarnă carul mare». Acest proverb românesc pare să fi fost probat și pe ringurile... americane. Colosul din fotografie, John Cook-

man (145 kg) a călcat cu stîngul în campionatul orașului Buffalo. El a fost făcut k.o. de «buturuga mică», Bob Giles (93 kg), chiar în prima repriză.

Vă mai aduceți aminte de uriașul Tony Galento, boxerul care l-a trimis la podea pe Joe Louis, dar apoi s-a «predat» în fața pumnilor «bombardierului» din Detroit? Tony Galento, boxerul care se pregătea consumînd bere și fumînd trabucuri, a împlinit recent 59 de ani. Iată-l, în imaginea noastră, expediind un «croșeu» amical fiului său care este de profesie polițist.

Campionul mondial de box la categoria grea, Joe Frazier, după cum se vede, nu șomează. În lipsă de adversari, el conduce din cînd în cînd o formație de muzică «pop» și prezintă un vast program de... refrene vocale. În prezent Joe Frazier se află angajat cu orchestra sa la un mare hotel de pe marginea lacului Tahoe.

trenorul Șerbu Neacșu împreună cu șu Mircea Toni, un «cocoș» despre m auzi cit de curînd lucruri fru-

lui), Ion Adam (Progresul București) și Ion Cicea (Chimia Craiova). Deosebit de talentați, practicînd un «box în exclusivitate tehnic, cu un leosebit joc de picioare și un renarcabil simț al eschivei, cei trei ineri au oferit faze frumoase, dovînd certe calități. Sintem siguri că oate acestea nu le-au scăpat nici elecționerilor federației de specialitate, cărora și cu această ocazie vrem să le atragem atenția asupra or.

După «Criteriul tineretului» de la Galați așteptăm optimiști Campionatul european de box pentru juniuri și tineret, care va avea loc în curînd la Miskolec, în Ungaria, doîndu-le reprezentanților noștri mult succes!

P.H.

FILE DIN ISTORIA BOXULUI MONDIAL (XXXV)

În îndelungata sa carieră, Joe Louis a trecut și prin multe momente grele. Unii dintre adversarii săi au fost la un pas de titlul apărut cu atîta strălucire de «bombardierul negru». La 23 mai 1941, de exemplu, aproape 25.000 de spectatori, care înconjurau «careul magio» de la «Griffith Stadium» din Washington, au rămas uluiți vîzîndu-l pe marele Joe proiectat printre corzi afară din ring, de un croșeu de stînga nimicitor. Autorul acestei isprăvi se numește Buddy Baer și se numără printre cei mai serioși adversari ai lui Joe Louis. În partida de care amînteam mai sus, Joe a revenit în ring după lovitura aceea puternică și la «patru» era în poziția de gardă, gata să continue lupta. A urmat o bătălie în care Joe a recepționat mult, fiind adesea obligat să adopte o tactică defensivă. Cinci reprize, «bombardierul negru» a avut timp suficient să constate că adversarul său știe să se apere și să dea replici de mare maestru. Abia în rîndul șase Joe descoperă o fisură în apărarea lui Buddy Baer și o directă de dreapta îl culcă pe acesta la podea pentru șase secunde. Buddy se ridică, dar o nouă dreaptă îl pune jos. Arbitrul Arthur Donovan numără. La «nouă», Baer e din nou gata de luptă. Joe se năpustește asupra lui și îl lovește cu o nouă directă. În aceeași fracțiune de secundă a sunat gongul. Managerul lui Buddy Baer protestează, afirmînd că lovitura a venit după gong, dar arbitrul văzuse perfect toată faza: Joe lovește regulamente. Cînd s-a dat semnalul începerii rîndului șapte, Buddy Baer a refuzat să mai lupte și a fost descalificat.

Ambițiosul Buddy a solicitat un meci revanșă. Campionul mondial nu a ezitat să-i mai acorde o șansă. Cea de a doua partidă Joe Louis-Buddy Baer a avut loc la 9 ianuarie 1942, la Madison Square Garden. Lui Joe nu i-au plăcut niciodată «revansarzii» și i-a învins cu regularitate matematică prin k.o., fără nici o excepție. Buddy Baer a avut, bineînțeles, aceeași soartă. Întîmpinat chiar din primul rund de rafalele campionului mondial, Buddy cade de trei ori la podea și după exact două minute și 56 de secunde de luptă era k.o.!

Unul dintre cei mai dificili adversari ai «bombardierului negru» a fost

FILE DIN ISTORIA BOXULUI MONDIAL (XXXV)

Billy Conn. Cu trei ani mai tînăr decît Joe, Billy cucerise în 1939 titlul de campion mondial la categoria semigreă, învingîndu-l pe Melio Bettina la puncte, într-un meci de 15 reprize. El și-a apărut titlul cu succes în cîteva partide dar, tentat de strălucirea coroanei lui Joe Louis, abandonează titlul «semigreilor» în iunie 1940 și începe să se pregătească pentru marea confruntare.

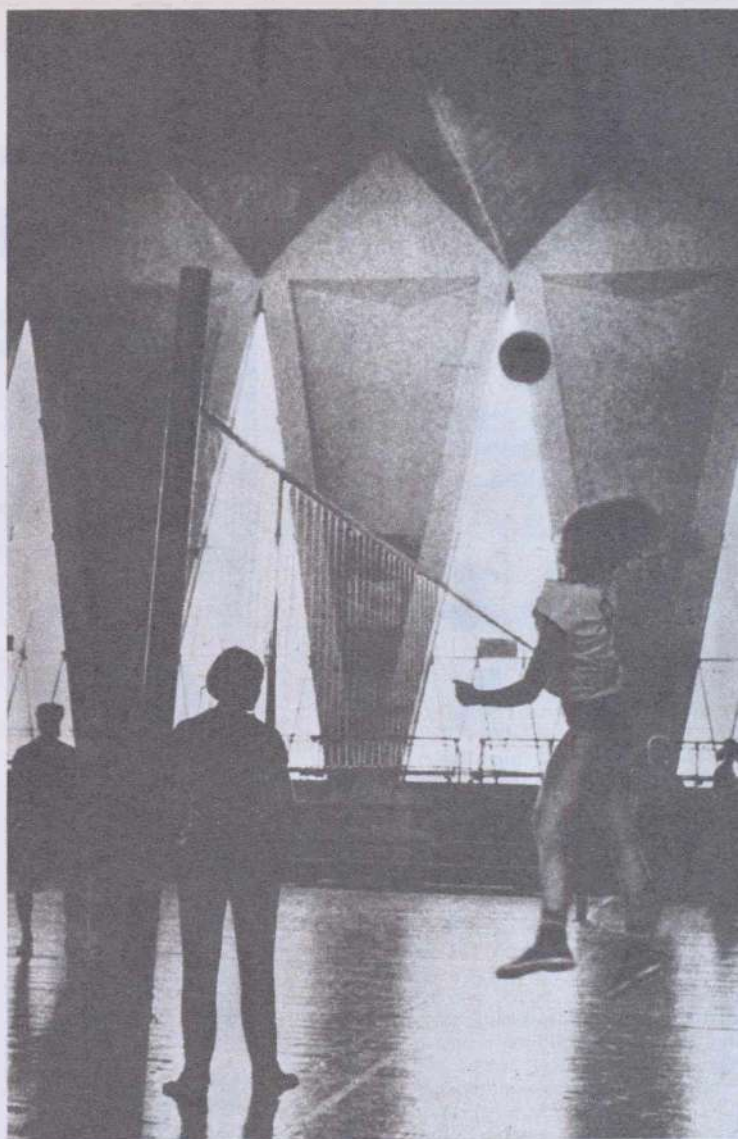
Billy Conn își face debutul la categoria grea la 6 septembrie 1940, învingîndu-l prin k.o. în rîndul 13 pe Bob Pastor, care reușise cu un an în urmă, tot în luna septembrie, să-i reziste timp de 11 reprize lui Joe Louis. Billy Conn își continuă cursa spre întîlnirea cu campionul mondial la toate categoriile, obținînd șase victorii consecutive, două la puncte și patru prin k.o.

Meciul Joe Louis-Billy Conn a avut loc la 18 iunie 1941, la «Polo Grounds» din New York. Aproape 55.000 de spectatori au urmărit această partidă, una dintre cele mai lungi din cele 25 cite a susținut Joe Louis pentru apărarea titlului.

Billy Conn, boxer tehnic și inteligent, cu un joc de picioare uluitor și o directă de stînga impecabilă, a încercat să-l păcălească pe Joe Louis adoptînd o tactică de hărțuială, de neangajare în schimburi decisive. La început Joe, obișnuit cu adversari care își jucau ultima carte chiar din primele minute, a căzut în cursa întînsă de Billy. Și în timp ce «bombardierul negru» aștepta cea mai bună ocazie să contreză decisiv, Conn își plasa cu precizie directe de stînga, acumulînd numeroase puncte. Cele cîteva atacuri ale campionului mondial au fost evitate cu măiestrie de salanger și după cinci reprize Billy avea un serios avantaj.

(Va urma)

MAREA ÎNCERCARE

Trage irezistibil, Carmen Marinescu.

Echipa «marilor speranțe». Sus, de la stînga spre dreapta: prof. Nicolai Humă — antrenor, Mariana Baga, Mariana Popescu, Lucia Ghiță, Maria Dobrogeanu, Maria Cengher, Florentina Ițu, Aurelia Căuneș, Carmen Marinescu, prof. Gheorghe Bodescu — antrenor. Jos: Rodica Popa, Eugenia Rebac, Helga Bogdan, Viorică Bincheș și Gabriela Popa.

Helga Bogdan, Mariana Popescu și Maria Dobrogeanu într-un moment de repaos.

La ora cînd apar aceste rînduri, fetele din reprezentativa de volei a țării noastre își fac bagajele, pregătindu-se pentru importanta competiție din Bulgaria, Campionatele mondiale (22 septembrie — 3 octombrie).

De fapt, ele vor intra în focul întrecerii încă de la 15 ale lunii, cînd vor aborda competiția calificativă — etapă intermediară — pe care, în mod normal, o vor trece cu succes. Aceasta cu atît mai mult, cu cît competența și soborul cuplu de antrenori Gheorghe Bodescu — Nicolae Humă prevede echipei României, în final, un loc de onoare, chiar un loc pe podium...

Pe ce se întemeiază presupunerea celor doi antrenori (pe care noi o considerăm pe deplin justificată)? Mai ales pe tinerețea și marile perspective ale componentelor echipei. Pentru prima dată s-a născut o speranță reală, potrivit căreia tinăra noastră formație tinde să preia ștafeta acelei celebre echipe a României care, în 1956, la Campionatele mondiale de la Paris, a obținut o strălucitoare medalie de argint. Și, în definitiv, nimeni n-ar trebui să rămînă surprins dacă tinerele Mariana Popescu și Helga Bogdan (de la Dinamo București), Eugenia Rebac și Mariana Baga (Rapid), Florentina Ițu, Aurelia Căuneș și Viorică Bincheș (Penicilina Iași), Maria Cengher, Carmen Marinescu și Lucia Ghiță (I.E.F.S.), Rodica Popa și Maria Dobrogeanu (Universitatea Timișoara) și Gabriela Popa (Medicina Bucu-

rești) — ar continua tradiția renumitelor lor predecesoare, într-atît le este de mare talentul.

Într-un an de zile cele 13 fete numite mai sus — în fapt întreg locul — au obținut 17 victorii internaționale care le conferă o valoare incontestabilă. Marile perspective ale acestei echipe și pregătirea ei superioară au fost confirmate în cele două recente turnee internaționale — de la Katowice (iulie) și Constanța (august) — în care echipa noastră n-a suferit nici o înfrîngere.

Înainte de plecarea la C.M., antrenorul principal al formației, Gh. Bodescu, vorbindu-ne despre posibilitățile jucătoarelor pe care le pregătește, ne-a exprimat deplina sa încredere în noua echipă pusă «pe picioare» în mod special în vederea «mondialelor».

«Universiada de la Torino — ne-a spus el — ne-a permis să vedem forța reală de joc a voleibalistelor noastre în confruntări cu adversare puternice. Deși tînără — toate jucătoarele au între 19 și 22 de ani — echipa noastră a dat satisfacție și consider că ea va realiza saltul valoric așteptat de ani îndelungați. Dacă vom ajunge în turneul final — și de lucrul ăsta nu mă îndoiesc — vreau să cred că fetele vor absolvi cu bine marea încercare de la Sofia și vor obține un loc valoros, loc la care putem aspira cu deplină îndreptățire.»

Violeta ANTONIU

CE ÎNSEAMNĂ, DE FAPT, SPIRIT OFENSIV?

Jna dintre ideile de mare circulație emise după **El Mundial** s-a referit la așa-zisul «triumf al spiritului ofensiv în fotbalul internațional 1970».

Așa să fie oare?
Desigur, victoria Braziliei ar putea lăsa impresia că o asemenea idee n-ar fi exagerată. Cum rămâne însă cu asprele critici aduse lui Zagallo... da, lui Zagallo!... căruia i s-a reproșat că echipa lui Pelé a fost obligată să joace «prea defensiv»?

După părerea mea, a vorbi despre triumful spiritului ofensiv în Mexic ar însemna a face o concesie firmamiei spectaculoase de dragul spectaculosului, în dauna realității.

Să nu uităm, de pildă, că trei dintre cele patru semifinaliste ale **Mundialului** mexican sînt echipe «betonante» prin excelență, al căror «spirit ofensiv» a ieșit la iveală — dacă a ieșit — doar în momentele în care nu mai exista o altă soluție:

— R.F. a Germaniei, la 0-2 cu Anglia;

— Uruguay, la 0-1 cu R.F. a Germaniei și

— Italia, după acel 1-2 în «cebra semifinală» împotriva echipei vest-germane, cu mențiunea că și atunci «spiritul ofensiv» a fost cenzurat în permanență de necesitatea coperirii frontului de apărare, fapt care a decis pînă la urmă — așa cum regreta și Helmuth Schön — marea dispută.

Această observație poate fi întărită, de altfel, și de o altă stare de fapt. Două dintre cele patru semifinaliste (Italia și Uruguay) provin din «deșertul» grupei a II-a, unde s-au înscris nici mai mult nici mai puțin decît ȘASE (6) goluri în șase:

Uruguay—U.R.S.S. 1-0. Iată două echipe care s-au remarcat prin rigoare defensivă. A fost oare «Mundialul mexican» un triumf al spiritului ofensiv?

meciuri, deși în grupă juca și teoretic surclasata echipă a Israelului.

Ce-ar mai putea rămîne atunci din laudele aduse spiritului ofensiv?

Ar rămîne, poate, ofensiva cu orice preț a echipei peruviene. Și în acest caz, însă, dacă privim cu atenție realitatea, ne dăm seama că aprecierile la adresa echipei lui Didi nu sînt fondate pe argumente obiective, ci pe un simplu curent de simpatie de tipul celui care face ca inimile să bată pentru jucătorul de ruletă desperat, dispus să mizeze ultimele fise pe un număr plin, care are o singură șansă din 36.

Într-adevăr, Peru, cu atacul său... fascinant, a «izbutit» să fie condusă cu 2-0 în jocul cu Bulgaria, să aștepte vreo 60 de minute primul său gol în meciul cu... Marocul și să se năruie ca un castel de cărți de joc în fața lui Gerd Müller, care și-a realizat hat-trick-ul în numai 20 de minute. În sfîrșit, în meciul de adio — cel cu Brazilia — Peru a devenit, prin forța împrejurărilor, un simplu partener de antrenament, în ciuda numărului de atacuri mărit pînă la exces.

Așa știind lucrurile, ar fi bine, cred, să înlocuim expresia ușor pompiestică «spirit ofensiv» cu una mult mai adecvată și care reprezintă, de fapt, una din lecțiile «Mundialului». Este vorba de **CONSISTENȚA OFENSIVĂ**.

Oricît ar părea de bizar, întărirea apărărilor — fenomen incontestabil în Mexic — a urmărit tocmai mărirea consistenței ofensive a atacului. În «El Mundial», Brazilia a avut trei «virfuri» (și nu întotdeauna) față de clasicele sale patru. În «El Mundial», R.F. a Germaniei a avut, practic,

Anglia—Cehoslovacia 1-0. Fostul inaintaș Ball (8), astăzi mijlocas, își păstrează potențialul ofensiv de pe pozițiile noilor sale atribuții care nu exclud, desigur, un șoc cu portarul advers, cum este — în cazul de față — cel cu Viktor.

un singur «virf» — Gerd Müller, dat fiindcă extremele Libuda (sau Grabowski) și Lohr (sau Held) au fost doar sporadic «săgeți de atac». În «El Mundial», în sfîrșit, Anglia a avut un «virf» și jumătate (Hurst+Lee), față de cele două «virfuri» sută la sută de la Londra (Hurst+Hunt). Dar, reducerea «organizatorică» a schemei atacului a fost compensată prin întărirea formidabilă a apărării și prin creșterea sarcinii liniei de mijloc la capitoul ELABO-

RARE. Tocmai aceste două plusuri ale liniilor dinapoi au dat consistență atacurilor, mai puține, e adevărat, dar mai periculoase. Criticînd jocul prea defensiv al Braziliei, ziaristii brazilieni și-au trădat de fapt concepția desuetă asupra spiritului ofensiv și au ținut seama, în mod mecanic, de așezarea jucătorilor pe teren în cadrul anumitor faze, omițînd faptul că mai puținele atacuri braziliene au avut o productivitate deosebită.

Așadar, nu poate fi vorba de o sporire a spiritului ofensiv, în sensul riscului care inobilează acțiunea, ci de mărirea consistenței ofensive, prin întărirea fără precedent a «spatelui frontului», căruia i s-a acordat o atenție specială.

Drumul spre întărirea reală a ofensivei presupune, deloc paradoxal, în primul rînd întărirea forței de apărare. Orice depășire de plan la acest capitol se va converti pînă la urmă într-un plus ofensiv care va avea un reazem imbatabil: certitudinea spatelui.

Adevăratul spirit ofensiv înseamnă, credem, mărirea consistenței ofensive. Exemplul clasic rămîne vestitul meci Internațional — Vasas (2-0 la Budapesta), cînd cele patru sau cinci atacuri interiste pline de consistență, au adus două goluri, în timp ce zecile de atacuri maghiare au adus doar... 22 de cornere.

Fotbalul modern — așa cum ni s-a dezvăluit la «El Mundial» — demonstrează că adevăratul spirit ofensiv nu înseamnă a flutura un steag, cu pieptul gol, în fața unei cazemate cu zece guri de foc, ci puterea de a renunța la un atac lipsit de atitudine în favoarea celui următor, care ar putea să aibă cel puțin perspectiva de a fi pregătit cu mai multă precizie și eficacitate.

A ÎNCEPUT BUCUREȘTI — PRO

Două etape au și fost suficiente pentru a relansa în campionatul de rugbi duelul București—Provincie. Desigur, am fi putut avea o viziune mai completă a forțelor în prezență, dar încă din start federația de specialitate a ținut să calce cu... stîngul, aminînd nejustificat două dintre partidele etapei secunde, printre ele însuși derbyul: Universitatea Timișoara—Dinamo București, care ar fi putut da chiar de la început un răspuns la întrebarea «cine pe cine» (cea de a doua partidă contramandată fiind aceea dintre Farul și Constructorul). Oarecari justificări ar exista. Dinamo, cică, dă mai mulți oameni echipei naționale B, care miercuri urma să întâlnească la București pe Tarbes, și, vezi doamne, ar fi prea de tot să joace și în duminica dinainte, și încă la Timișoara, unde o înfringere poate costa titlul! Dar «argumentul» nu are greutate și ar da de înțeles că federația ar apăra interesele doar ale anumitor cluburi. Și e păcat ca lucrurile să fie interpretate astfel, mai ales la început de drum, cînd se cere seriozitate, multă seriozitate. A fost un timp cînd și în fotbalul nostru lucrurile se petreceau astfel, dar în casa celui mai popular sport din țară se face acum ordine. S-a stabilit — și lucrul acesta este pe deplin valabil și pentru rugbi — că doar respectarea strictă a regularității campionatului poate asigura ridicarea standing-ului unui sport.

În general. În definitiv, dacă U.T.A. poate juca duminică în etapa de campionat, pentru ca miercuri să-și încerce puterile cu cea mai redutabilă formație de club din Europa, celebra Feijenoord, de ce n-ar catadicsi Dinamo — care «dă doi jucători naționali» într-o partidă de miercuri — să-și respecte obligațiile ce și le-a asumat la începutul campionatului? (Întrebarea se adresează deopotrivă și federației de rugbi care a alcătuit nu de mult calendarul). Oricum, o atare situație, ivită încă în faza incipientă a celei mai importante competiții interne (de fapt singura), este de-a dreptul supărătoare și ea se cere curmată din rădăcini, pentru a menține campionatul la înălțimea și prestigiul pe care le merită.

Și, spunînd acestea, să punem punct și să trecem la comentarea, pe scurt, a șanselor protagonistelor celui de-al 54-lea campionat național. Douăsprezece formații pleacă din start teoretic cu șanse egale. Practic, însă, în lupta grea pentru suprașanșă nu se vor putea înscrie decît trei echipe bucureștene (Grivița Roșie — campioana, în primul rînd, Steaua și Dinamo) și două provinciale (Universitatea Timișoara și Știința Petroșani), cărora le-am adăuga alte două, profilate mai mult pe gen de... încurcă lume (Politehnica Iași și Farul Constanța). Să le trecem în revistă...

GRIVIȚA ROȘIE — cu ale ei 11 titluri cucerite

din 1948 încoace — se anunță și anul acesta extrem de redutabil. Și asta din două motive. Primu fiindcă se bucură de conducerea unuia dintre mai rafinați tehnicieni ai noștri, maestrul em al sportului Viorel Moraru și al doilea — per că prezintă în întrecere, an de an, o garnitură extrem de echilibrată pe toate compartimente deși de fiecare dată înnoită cu elemente tînu crescute în majoritatea lor în propria pepini. Revenirea lui Radu Demian din Franța (unde jucat cu mult succes două sezoane la Toulon preluarea de către el a conducerii în teren a întării, ne fac să credem că grivițenii păstrează în acest campionat prima șansă la titlu. Aștept lucruri frumoase de la Veluda, Onușiu, Drăgule Șerbu, Pop, Miclescu și comp., ca și din partinerilor atacanți Damaschin și Leșanu pe care 1970 va fi — sperăm — anul consacării.

STEAUA — 6 titluri de campioană — este întotdeauna un outsider periculos, gata oric să profite de o eventuală defecțiune a campionilor. Un conducător de joc de calla lui Ciobănel (c totuși ar putea pleca să joace în Franța, la goilême), înaintași rapizi ca Băltăreșu, Șerbu Postolache, doi pilieri solizi: Clornei și Bui experiența și finețea în joc a perechii de mijlo Mateescu-Giugiuc și siguranța (nu și strălucirea) fundașului Durban — iată, de fapt, atîrurile e

DINAMO — C.S.M. SIBIU 50—0 — un scor fără echivoc. O substanțială contribuție la victorie și-a adus «pivotul» Dărăban, în mare progres. Iată-l surprins pe dinamovist de obiectivul aparatului de fotografiat într-un magnific duel aerian. Cine l-ar putea bate astăzi în țară pe Dărăban în confruntările de la margine?

UL NCIE

... militare, care niciodată nu decepționează, dar
... eia de câțiva ani încoace îl lipsește acel «ceva»
... stare să o ridice peste partenerii de întrecere.
... ate că anul acesta... Dar noi nu credem, pro-
... ticându-i Stelei locul patru.

DINAMO — de 5 ori campioană — are un lot
... talent, deși redus, care posedă o frumoasă
... excepție de joc. Ce păcat că dinamoviștii se
... urcă prea adeseori în jocul încălțat al unor ad-
... sari mai slabi, negăsind cheia tactică care să le
... scuiască poarta spre marile victorii. Redutabilă
... e ales linia de treișferturi cu Nica, Dragomir-
... scu, Florescu, Niculescu, Coravu. Și nu mai
... jos înaintarea din care ies în evidență Țuțiuianu,
... gigi (dar adesea prea nervos), Iorgulescu, fericit
... profilat pe linia a treia, Baci, Stolca și, mai
... is, Dărăban, în ascendență, de la care se așteaptă
... te mari. Interesantă de urmărit și evoluția
... ieșanului Iftimie. Socotind și lucrurile bune și
... le mai puțin bune, pronosticăm locul trei.

UNIVERSITATEA TIMIȘOARA — în camplona-
... l trecut medalia de bronz — va avea un cuvânt
... eu de spus. Dacă studenții timișoreni se vor
... prezenta la fel de bine ca în ediția anterioară a
... trecerii, dacă echipa lor va realiza așteptata
... dură tehnică, dar și sufletească, dacă nu va ca-
... pta din punct de vedere fizic spre finele campio-
... nului, atunci — grație lotului excelent și nu-
... meros de care dispune — noi o «vedem» pe «U»
... treapta de argint a podiumului. Ceea ce este
... puterea XV-ului timișorean, dacă avem în vedere
... în rîndurile sale activează asemenea jucători
... de clasă ca internaționalii Rășcanu (înaintaș), Suciu
... Peter (aripi), Ceauș (mijlocăș), cărora le-am
... lăuga pe experimentații Ene, Cîndea, Păunel,
... an, Neiss, Duță (un fundaș cu frumoase posi-
... țibilități) și pe mai proaspetele achiziții Prosi (cu o
... artă mare rază de acțiune în câmp), Ghețu și
... ălărășu. Sînt suficiente considerente care ne fac
... să acordăm studenților timișoreni șanse la locul
... ol în clasamentul final.

ȘTIINȚA PETROȘANI — fără performanțe de-
... sebite în trecut — pare acum a fi înarmată să
... lupte de la egal la egal cu cei mai buni. Experiența
... nor internaționali, care-și fac studiile în Petro-
... ani, cum ar fi Dinu, V. Marinescu, V. Rusu, Moro-
... tete etc., ne duc la concluzia că XV-le studenților
... în Valea Jiului va da «dureri de cap» multora.
... oțuși, în final, doar locul cinci.

Sînt premise care ne conduc la concluzia că
... diția 1970/1971 a campionatului de rugbi va fi
... al tare, mai interesantă, ca oricînd în trecut.

Dimitrie CALLIMACHI

Foto: Paul ROMOȘAN

IN FOTOGRAFII:

1. **DINAMO — C.S.M. SIBIU 50-0.** Un dribling
... rezistibil inițiat de Hulă, căruia sibianul Rășcanu
... nu i se va putea opune. E, de altfel, singur între
... dinamoviștii Iorgulescu, Hulă, Fugigi și Țuțiuianu.

2. **UNIVERSITATEA TIMIȘOARA — CON-
... STRUCTORUL 22-16.** În perspectivă un duel între
... cei doi mijlocași Boiangian (Constructorul) și
... Ceaușu (dreapta). Ambii, dar mai ales ultimul, ar
... merita să intre în vederile selecționeților. Talent
... su cu carul, el trebuie acum doar cizelat. În spatele
... lui Boiangian, grupați, timișoreni Peter, Cîndea,
... Prosi, Păunel și Ene. Acțiunile colective — unul
... din secretele victoriilor studenților timișoreni.

3. **GRIVIȚA ROȘIE — RULMENTUL BÎRLAD
... 28-6.** Centrul Valeriu Sabău — autorul a două
... încercări — conduce irezistibil balonul spre butu-
... riele birlădene, într-o frumoasă partidă de atac.

SPORT cocteil

ȘI... BĂTRÎNII

În Uniunea Sovietică, la Moscova, a fost organizat un concurs hipic pentru cai de vîrste înaintate. Iată unul dintre... veteranii întrecerilor de călărie trecînd sprinten, ca în tinerețe, peste obstacole. Călărețul nu este altul decît campionul sovietic Andrei Zuev, de la clubul Dinamo Moscova.

„TAVI“ REDIVIVUS?

Tui est donc ce Popescu qui
entraîné à Anderlecht ?

Octavian Popescu a 30 ans. Il a joué au Dinamo Bucarest avant d'aller exercer ses talents en Turquie. En vacances chez un compatriote, «l'olympien du sport», il était venu proposer ses services au Parc Astrid. Albert Bosseno l'avait pris de sa réputation lors de la reprise des entraînements. Popescu était au rendez-vous. Pierre Sinibaldi l'a soumis à une série de tests, mais une décision ne sera prise que dans quelques jours. D'ici là, Octavian vit d'espoir...

După un sezon bun la echipa Mersin din prima ligă a Turciei, fostul mijlocaș dinamovist Octavian Popescu e în vederile a două cluburi de prim rang din Belgia și Franța: Anderlecht și F.C. Metz.

Unde va juca «Tavi» Popescu în sezonul 1970-1971? Deocamdată, se pare că obstacolul cel mai mare îl constituie... Mersinul, care ar vrea să-l mai rețină pe mijlocașul român. În orice caz, Octavian Popescu este încă unul din jucătorii care confirmă creșterea cotei de renume a fotbalistilor români.

În fotografie, O. Popescu, la un antrenament pe terenul Anderlecht-ului.

GAZELA CUBANEZĂ

Deși are numai 19 ani, Marlene Elejalde se numără printre cele mai bune atlete ale Cubei. Anul acesta, la întrecerile internaționale care au avut loc în Panama, atleta cubaneză a cucerit primul loc în proba de 100 m garduri (13,7), primul loc la pentatlon cu 4 520 de puncte și primul loc în cadrul ștafetei de 4 x 100 m. O frumoasă carte de vizită pentru viitoarele Jocuri Olimpice.

PE PODIUM...

O figură cunoscută pe podium: Marin Niculescu. Imbatabilul Marin, excelentul alergător care a dominat ciclismul românesc timp de peste un deceniu a concurat la Brașov, recent, într-o competiție rezervată... veteranilor. A fost o cursă de o rară frumusețe, câștigată de Niculescu la... potou, în luptă strînsă cu Gh. Badea și Gh. Dumitrescu-Brutaru, împreună cu care s-a și urcat, de altfel, pe podium.

micromotiv sportive

- Diogene juca fotbal la... «Butoiul»?
- Cei de la Poarta Albă joacă fotbal la trei porți?
- Îți place fotbalistul tăcut? Nici... vorbă!
- Pasărea călătoare a înghițit 5... boabe.
- În tinerețea lor, «Babele» din Bucegi au fost... jumioare?
- Există box redus? Da... K.O.!
- Se vrea masor la o echipă de fotbal... femei.
- Tartan: zgură... emancipată.
- Împăratul Caesar era fotbalist. N-ai auzit? «Aut Caesar...»
- Pircălab va juca în Franța, ce n-a văzut... Parisul.
- Tranzistor: stadion la... ascultător.

Titi GHEORGHIU-VASLUI

sportul —
a doua
pasiune

Victor Vlase

În calitate de prim-solist al Teatrului de Operă și Balet, balerinul Victor Vlase nu mai are — cel puțin pentru cei care frecventează sus-numita instituție — nevoie de nici o prezentare. Probabil însă că știi mai puțin cei care îl cunosc «antecedentele» sportive. Deci:

— Care a fost trăsătura dominantă a primului contact cu cea de-a doua pasiune?

— Tehnic! Eram un mare specialist în confecționarea mingilor de cârpă. Cîci pe vremea aceea, sportul (fotbalul, în speță) era prima pasiune.

— Cum ai evoluat în continuare?

— Spre atletism. Am urmat cursurile unei școli de instructori sportivi, condusă de Hariton Pașovschi, actualul antrenor de bob.

— Ai obținut vreo performanță?

— Una singură. Care mi-a fost... fatală. Am scăpat ciocanul în geamul magaziei de echipament. După această ispravă am fost pus în... disponibilitate.

— Următoarea etapă?

— Rugbi. Am jucat în echipa de juniori «Progresul-Sănătate» din divizia A, antrenată de un inimă animator, Ion Buzoianu, echipă cu care am câștigat o «Cupă», într-o finală cu C.C.A.

— Promițător!

— Dar numai atât. Cîci la insistențele părinților, am optat

pentru... balet, lor pîrlindu-li-se mai puțin «periculos» decît rugbi-ul. Și balerina rămas, de atunci, prima pasiune.

— Dar sportul?

— I-am rămas fidel. Am făcut parte, pe postul de portar, din echipe de fotbal a «Operetei» care a câștigat campionatul «inter-teatru». Am jucat și în echipe actorilor — alături de Horia Căciulescu, Iurie Darie și Florin Piersic — împotriva echipei ziarștilor. Apoi am activat într-o echipă de călărie, pe care Vasile Pinciu a alcătuit-o din artiști, cu Olga Tudorache și Florin Vasiliu.

— Dar acum?

— Acum am devenit un «microbișt-model». Ier sportivii mei preferați sînt Radu Nunweiller și Dumitrache.

— Înțeleg să te mai întreb cu cine «îți». De ce nu a «dus», oare, Dinamo, nimic anul acesta?

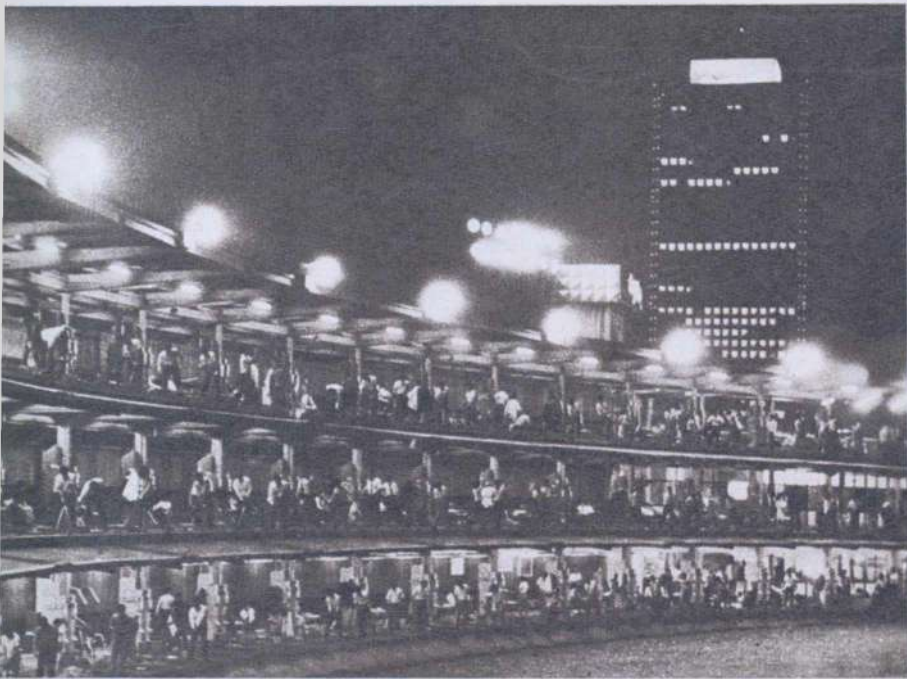
— Probabil că pentru unii dintre băieți sportul a fost doar... a doua pasiune!

— Ți-am văzut destul de des numele în «subsolul» unor producții prin diverse publicații. Cumva, o a treia pasiune?

— Da. Rezidă într-un principiu mai vechi, căruia i-am dat o nouă aplicație. Vreau să fiu «cel mai bun». Ier în situația aceasta nimeni nu poate nega că sînt cel mai bun ziarist dintre balerini, și cel mai bun balerin dintre... ziarști!

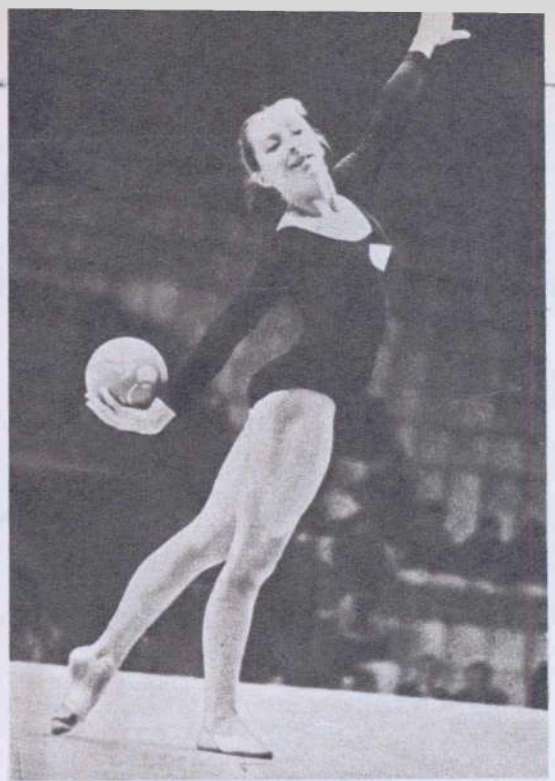
Octavian ANDRONIC

NI-GOLF ÎN JAPONIA

Golful — și mai ales cel «mini» — se dezvoltă într-un ritm deosebit în Japonia. Bărbați și femei, i și vîrstnici, sînt atrași în număr tot mai mare de acest sport. Imaginea reprezintă un autentic «palaț ni-golfului», construit nu de mult la Tokio. Pe cele trei etaje, unde sînt instalate... terenurile, se pe- zănic sute de jucători.

CAMPIOANĂ ABSOLUTĂ

Gimnastica artistică, sora mai mică a clasicelelor întreceri de la sol, birnă sau paralele, cucerește tot mai mult teren în lumea sportului. În Uniunea Sovietică s-a disputat de curînd o Spartachiadă sindicală unională a «gimnastelor artistice». Iată-o în imagine pe campioana absolută a acestei întreceri, sportiva N. Ovcinikova.

LOCUL VI — MOTIV DE SUPĂRARE?

Pentru «Regele distanțelor lungi», cum este denumit alergătorul australian Ron Clarke, locul VI într-o cursă de 10 000 m este, fără îndoială, un motiv de supărare. Iată-l pe celebrul Ron abandonat de mulțimea reporterilor care îl asaltau după fiecare cursă victorioasă. Dar sezonul marilor întreceri nu s-a încheiat cu competiția atletică internațională care a avut loc recent la Oslo, unde Clarke a obținut cu greu locul șase, de care aminteam mai sus. Cu siguranță că în aceste momente de supărare celebrul alergător australian se și gîndește la o ultimă... revanșă.

LA MODĂ...

În secolul nostru sînt deopotrivă răs-plătiți și exploratorii viitorului, care au la îndemînă ultimele cuceriri ale științei, și cei ai... trecutului, care apelează la cele mai rudimentare mijloace, pe vremea aceea — revoluționare. Celor care explorează trecutul li s-a adăugat, după echipajul lui «Ru 2», Johan de Kat, pe care-l vedeți în imaginea alăturată, sârbătorit ca cel mai bun navigator în populara cursă Brest — Laredo — Pornic.

8 GREȘELI

Copiind desenul din stînga, caricaturistul Octavian COVACI a comis opt greșeli pentru a pune la încercare spiritul dumneavoastră de observație. Sperăm că nu a reușit să vă pună într-o prea mare încurcătură...

POLO ÎN NOCTURNĂ

Reprezentativa de polo a Finlandei «demonstrează» că se poate juca polo noaptea și fără instalație electrică pentru nocturnă. Soluția este, după cît se poate vedea, destul de... simplă: jucătorii au pe frunți lanterne, asemănătoare celor purtate de mineri, mingea este fosforescentă, iar portarul își luminează... poarta cu un felinar pe care trebuie să-l țină într-o mînă. Cum decurge jocul? Făceți-vă și dumneavoastră o părere privind fotografia.

Un ultim asalt de... antrenament, înaintea deplasării la Ankara. Pe «planșă» — Iuliu Falb (dreapta) și Ștefan Ardeleanu.

Succes scrimerilor române la mondialele din Turcia

În prezent privirile pasionaților scrimelor de pe întregul glob sînt îndreptate spre Turcia — țară care, începînd de la 13 septembrie, va găzdui campionatele mondiale de spadă, de sabie și de floretă.

În ceea ce ne privește, apropiatele confruntări de la Ankara ne dau mari emoții. Vor reuși floretiștii și floretistele noastre să se ridice la nivelul comportării lor din ultimii ani, o comportare excelentă care le-au adus satisfacția cuceririi mai multor titluri de campioni mondiali în probele individuale și la echipe? Să sperăm că da! În tabăra sportivilor români există mult optimism, bazat pe unele rezultate remarcabile obținute de ei chiar în acest an.

Floretiștii români (despre floretiste am vorbit într-unul din numerele trecute ale revistei noastre) au primit «botezul» internațional participînd în anul 1964 la J.O. de la Tokio. Atunci, prezența lor la o întrecere de o asemenea amploare s-a făcut simțită, fiind apreciată ca satisfăcătoare. Încurajați, băieții și-au intensificat pregătirile și, un an mai tîrziu, la campionatele mondiale de la Paris obțin un merituos loc V. În 1967, la campionatele mondiale de la Moscova se clasează pe locul VI. În anul imediat următor produc aceea lovitură de teatru, întrerupînd șirul succeselor floretiștilor sovietici (echipa de floretă a U.R.S.S. ar fi fost la cea de a zecea victorie consecutivă) prin adjudecarea (într-un final dramatic) titlului

de campioni mondiali. În continuare, la J.O. Mexic, floretiștii români se clasează pe locul III iar anul trecut la Havana, primesc medalia de bronz a mondialelor.

Pe parcursul acestor ultimi șapte ani, echipa de floretă a României a mai cucerit de trei ori «Cupa Gaudini» (o competiție recunoscută ca un al doilea campionat mondial, neoficial) și a obținut victorii în întîlniri bilaterale cu formațiile Italiei, Poloniei, Ungariei, Franței și a altor țări cu vechi tradiții în floretă, a căror sport deține numeroase titluri de campioni mondiali și olimpici.

Cine ne va reprezenta de data aceasta la o...

Înaintea „europenelor” de la Paris

JUNIORII

Peste o săptămîină Parisul va găzdui campionatele europene de atletism ale juniorilor. Pentru a-și asigura un randament optim la aceste campionate, țările cu atletism dezvoltat au intensificat pregătirile reprezentanților lor, asigurîndu-le totodată un calendar competițional adecvat, un calendar test (nu este mai puțin adevărat că înseși «europenele» de la Paris vor reprezenta, în ultima instanță, un test pentru München, știut fiind că prin juniori bine selecționați și pregătiți se obține una din cheile succeselor la Jocurile Olimpice).

Care este situația în tabăra juniorilor noștri, înaintea evenimentului de la Paris?

Pentru a găsi, cît de cît, un răspuns la această întrebare vom apela la două amintiri. Prima: concursul internațional «Prietenia» de la Cîmpulung-Mușcel (pentru a cărui organizare, aproape de 24 de karate, amfitrionilor, ca și federației de specialitate, care le-a răspîndit meritele în propășirea atletismului pe plan local acordîndu-le cinstea de gazde, li se cuvin cele mai sincere felicitări!). Bilanțul R.D. Germană: 20 medalii de aur, 9 de argint, 9 de bronz. U.R.S.S.: 9 + 13 + 5. Cuba:

2 + 4 + 0. Polonia: 2 + 3 + 5. Bulgaria: 1 + 2 + 4. Cehoslovacia: 1 + 1 + 1. România: 0 + 2 + 6. Ungaria: 0 + 1 + 8. Așadar, în ceea ce ne privește, bilanțul ne limitează foarte mult... cîmpul vizual. Dacă ne referim la performanțe, nici aici nu am strălucit. În vreme ce adversarii noștri, în special cei din R.D. Germană, realizează performanțe de valoare internațională, juniorii români abis au reușit — prin Marta Szatmari — un record național în seriile de la 100 mg! A doua: campionatele naționale de juniori de la București. Hai, să-i spunem «foarte curios!». Da, foarte curios: cu excepția prăjiniștilui Cornel Anton și a săritoarei în lungime Lucia Jînga, au devenit campioni naționali cu totul alți juniori și junioare decît cei care s-au clasat... cel mai bine concursul «Prietenia». Și, mai sus, afirmăm că «prin juniori bine selecționați și pregătiți se obține una din cheile succeselor la Jocurile Olimpice». Așa sînd lucrurile — prin prisma celor două... amintiri — noi nici nu putem vorbi despre perspectivele în corpore ale celor două echipe — de băieți și de fete — pentru J.O. de la München, cît timp ne este foarte greu să

întrevădem perspectivele de la Paris. De altfel, la ora cînd scriem aceste rînduri, sîntem posesorii unei știri, deloc îmbucurătoare: judecînd după îndeplinirea baremurilor fixate, în cele două echipe de juniori ale țării noastre, care s-au pregătit intens pentru campionatele europene de la Paris, mai sînt încă destule... locuri vacante. Și, cum continuăm să fim optimiști, să pronunțăm o zicală (fiind singura soluție acum!): nu știm de unde sare iepurele! Specialiștii federației de atletism își îndreaptă speranțele asupra unor nume, cum ar fi Francisc Gedeon (400 m și 800 m), Cornel Dima (1 500 m și 3 000 m), Csaba Dozza (înălțime), Mariana Filip (200 m și 400 m), Răzvan Fița (800 m și 1 500 m), Natalia Andrei (800 m), Elena Mirza și Marta Szatmari (100 mg), Eva Zörgö (suliță). Pe de altă parte, însă, rămîne deschisă problema juniorilor nerefuzai de exigențele lotului, dar cărora nu le-a răsărit steaua!

Și-acum, să așteptăm Parisul! N-avem încotro, nu mai e timp!

H. POPLĂCEANU

Marta Szatmari, recordmană de juniori 100 mg — 13,8 (Cîmpulung Mușcel) — antrenor prof. Bebe Ciolea.

natele mondiale? Nici un nume nou. Toti ortivi binecunoscuti, cu o bună experiență ională și cu o medie de vîrstă care ne reptătește să cotăm echipa României printre națiile cele mai tinere.

MIHAI ȚIU — 24 de ani. Este un trăgător cu stil de luptă ofensiv. Este tehnic, iar în momentul de față se află într-o formă dintre cele i bune. Dovada? La ultimul campionat național el a cucerit titlul suprem, primul lui titlu campion național. Are o viteză de reacție ncarabilă și execuții surpriză. **VASILE CHERU**, antrenorul său, unul dintre bunii noștri ofesorii în minuirea floretei, îi reproșează ă lui Țiu pripeala și-i recomandă mai multă nție în pregătirea acțiunilor de atac.

TĂNASE MUREȘAN — 29 de ani — maestru erit al sportului. Este asistent la catedra de imă din cadrul I.E.F.S. Pentru prima oară a it selectat în echipa României în anul 17. Are o voință de fier și o pregătire tehnică itre cele mai bune. Antrenorul îi apreciază itățile, dar îi și reproșează tendința defensivă

excesivă. Mureșan a întrerupt aproximativ un an activitatea competițională, însă după cite ne-am putut da seama, urmărindu-l la antrena-mente, el a reușit să reintre repede în mină.

ȘTEFAN HAUKLER — 28 de ani. Este un flo- retist de mare finețe tehnică și cu o dezvoltată gindire tactică. Reușește, ca puțini alții, să se descurce în cazul unor situații de mare răspun- dere (spre exemplu, într-un ultim asalt dintr-o întîlnire sau atunci cînd este vorba de men- ținerea sau realizarea unui tușaveraj superior). Inițial, Haukler a fost spadassin, dar fiind apreciat ca util echipei de floretă, el și-a schimbat arma și nu regretă.

IULIU FALB — 28 de ani. Are o mare putere de luptă. Este tenace, avînd un stil de atac și apărare personal. Ceea ce i se reproșează este nervozitatea și, mai ales, faptul că suportă greu înfringerile. Acestea îl inhibă pînă într-atît incît nu poate continua lupta cu aceeași bună orien- tare tactică observată în decursul întîlnirii.

ȘTEFAN ARDELEANU — 24 de ani. Și-a do- vedit calitățile de floretist încă din anul 1966, cînd

a cucerit la Viena titlul de campion mondial de juniori. Are o bună gindire tactică și este un adept al luptei defensive, poate și datorită reu- șitelor și frumoaselor sale parăzi și riposte. Tehnica îi este în curs de perfecționare. Ceea ce i se recomandă ar fi să treacă mai ușor cu vederea unele erori de arbitraj, mobilizîndu-se în schimb pentru recuperare.

* Aceștia sînt sportivii care așteptăm să ne reprezinte la campionatele mondiale de la An- kara, ca și în trecut, cu cinste. O comportare multumitoare așteptăm și din partea sabrerilor (Octavian Vintilă, Hariton Bădescu, Constantin Nicolae, Dan Trimiciuc, Gheorghe Culcea, Iosif Budhazi și Dan Popescu — dintre aceștia doar cinci vor intra în echipă), ca și din partea spada- sinilor (Alexandru Istrate, Anton Pongratz, Con- stantin Duțu, Carol Kiss și Nicolae Iorgu).

În privința fetelor, convingerea noastră este că ele ne vor aduce o medalie.

Oricum, succes, tuturor!

G.St.

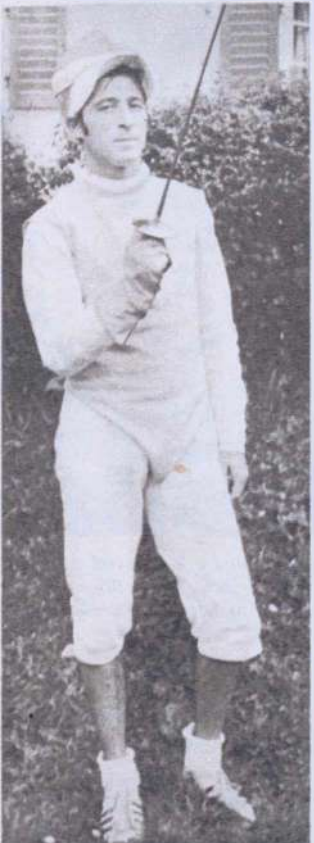
MIHAI ȚIU

TĂNASE MUREȘAN

ȘTEFAN HAUKLER

IULIU FALB

ȘTEFAN ARDELEANU

Sosirea în finala de 100 m plat, cîștigată de Eleonora Monoranu (în stînga) cu 12,1 și secundață de Elena Mirza (în dreapta) cu 12,2 (București).

Cîștigătorul probei de prăjină — Cornel Anton (4,50 m) — antrenor prof. Gh. Fodoreanu.

A 55-a VICTORIE ca profesionist a înregistrat boxerul danez Tom Bogs (stînga), întrecîndu-l pe ringul din Copenhaga pe șalangerul său la titlul european al categoriei mijlocii, englezul Chris Finnegan, fost campion olimpic în Mexic. Decizie la puncte, discutabilă, după grele schimburi de pumni. Și au fost 15 reprize!...

IN CIUDA FAPTULUI că atletul J. Drehmel (R.D.G.) a cîștigat la Stockholm în «Cupa Europei» proba de triplu salt (17,13 m), sovieticul Saneev (în fotografie) prin frumusețea stîlului său, rămîne marele «actor» al acestei probe. Frumoasa săritură din imagine, realizată de Saneev în semifinale, a măsurat 17,25 m. Dar în timpul concursului a bătut vîntul și rezultatul acesta excelent a rămas doar ca... cea mai bună performanță a anului.

LUPTĂ APRIGĂ în proba de 3000 m obstacole, în cadrul «Cupei Europei». Plasat încă din start în fruntea plutonului, alergătorul sovietic Vladimir Dudin a rezistat atacurilor de pe parcurs și a reușit să treacă primul linia de sosire, realizînd performanța de 8 : 31,6. Iată-l în timpul acestei furtunoase curse — atletul cu nr. 5 — conduce francezul Villain(2).

PLĂCERILE CĂLĂRIEI comporta uneori și asemenea neplăceri... Iată-l pe unul dintre participanții probei ecvestre a recentului campionat mondial de pentatlon modern, desfășurat la Warendorf (R.F.G.), descăleciind în plin torent, cînd partenerul său patruped nu părea de loc grăbit să revină la țîrm.